

D ů v o d y:

Lze souhlasiti s rekursním soudem, že nelze povolití zabavení pohledávek, které teprve v budoucnosti vzniknou. Než toho se vymáhající věřitel nedomáhá, nýbrž podle návrhu žádá o povolení exekuce zabavením třetiny služebních platů a provise, které prý má povinný jako úředník u svého zaměstnavatele s omezením, že povinnému přes zabavení musí zůstatí z úhrnu těchto platů a provise volným roční příjem 6.000 Kč. Z toho zřejmě plyne, že provise, o niž jde, není odměnou za obchody od případu k případu sprostředkované, nýbrž že jest součástí odměny poskytované zaměstnavatelem povinnému ve služebním poměru, která jako každý jiný služební příjem může býti zabavena, třebaš její výše jest neurčitá.

Čís. 7314.

Pro nárok lékaře proti nemocenské pokladně o zaplacení dlužného peníze za ošetřování jejích členů zůstává příslušným rozhodčí soud podle § 6 písm. g) zákona o nemocenském pojištění ze dne 20. listopadu 1917, čís. 457 ř. zák., třebaš lékař svůj nárok postoupil.

(Rozh. ze dne 13. září 1927, R I 789/27.)

Lékař nemocenské pokladny obchodních a soukromých zřízenců postoupil pohledávku proti pokladně za ošetřování členů pokladny žalující bance, jež ji zažalovala proti pokladně. Žalovaná vznesla námitku věcné nepřislušnosti po případě nepřípustnosti pořadu práva, odůvodňujíc ji tím, že jde o nárok lékaře nemocenské pokladny proti pokladně a k rozhodování o nároku takovém že není příslušným dovolávaný soud vzhledem k předpisu § 69 zák. o nemoc. pojištění, jehož platnost byla prodloužena zákonem ze dne 1. července 1926, čís. 117 sb. z. a n. Soud první stolice námitce vyhověl a žalobu odmítl. Rekursní soud zamítl námitku nepřípustnosti pořadu práva, pokud se týče nepřislušnosti soudu. D ů v o d y: Nelze souhlasiti s tvrzením stěžovatele, že usnesení prvního soudu jest neúplné a odporuje procesuálním ustanovením, když námitce nepřislušnosti bylo vyhověno a žaloba odmítnuta, aniž by zároveň bylo rozhodnuto o námitce nepřípustnosti pořadu práva. Stěžovatelka přehlíží, že podstatou výroku prvního soudu jest odmítnutí žaloby a že důvody tohoto výroku náleží provésti teprve v odůvodnění rozsudku. To také první soud správně učinil, takže není tu tvrzené neúplnosti ani rozporu, byť by i nadbytečně první soud do výroku pojal i slova, že se námitce nepřípustnosti vyhovuje, když žalobu odmítl. O nepřípustnosti pořadu práva nelze mluvíti. Nepřípustností pořadu práva jsou míněny v právní vědě souhrnně ony případy, kde věc rozřešiti dlužno řízením správním nebo trestním, anebo sice v řízení civilním, avšak v řízení nesporném, takže pořadem práva rozumí se řízení před soudem ve formách procesu. K takovému soudu patří podle § 95 první odstavec ústavní listiny také soud rozhodčí, spadá tedy řízení před tímto

soudem pod pojem pořadu práva, takže, namítá-li žalovaný v tomto případě, že výlučně příslušný jest pro tento případ soud rozhodčí, není to námitka nepřipustnosti pořadu práva, nýbrž námitka nepřislusnosti řádných soudů. A té se týká rozhodnutí další. Rovněž výtka stěžovatele, že si prvý soud před vynesením svého rozhodnutí měl od žalované strany vyžádati průkazy, že jí nebylo odňato osvědčení podle § 7 druhý odstavec zákona o zapsaných pokladnách ze dne 16. července 1892, čís. 202 ř. zák., neobstojí. Okolnost tuto netřeba z povinnosti úřední zjišťovati a stěžovatelem nebylo v prvé stolici tvrzeno, že žalované straně osvědčení to bylo odňato a pokud se okolnost ta uplatňuje teprve ve stížnosti, nelze k tomu jako k novotě ve smyslu § 482 c. ř. s. vůbec přihlížeti. Avšak jinak nelze stížnosti upřítí oprávnění. Podle § 6 zák. ze dne 20. listopadu 1917, čís. 457 ř. zák. jsou výhradně příslušny rozhodovati o sporných nárocích ze smluvního poměru mezi nemocenskou pokladnou a lékařem, není-li ve smlouvě smluven jiný rozhodčí soud, rozhodčí soudy úrazových pojišťoven dělnických zřízené podle § 38 zák. ze dne 28. prosince 1887, čís. 1 ř. zák. z roku 1888. Podle toho jest nepochybně, že k rozhodování o žalobě podané lékařem, jelikož se jedná o jeho sporný nárok, když nutno jej žalobou vymáhati, byl příslušným rozhodčí soud výše uvedený, neboť je mezi stranami nesporno, že jiný rozhodčí soud smluven nebyl. Jiná však je otázka, je-li tomu tak i v tomto případě, kdy lékař svou spornou pohledávku postoupil žalobkyni. Podle § 1394 obč. zák. podrží postupník veškerá t. zv. privilegia causae, postoupený dlužník podrží veškeré obrany proti postoupené pohledávce, které v čase nabyté vědomosti již tu byly. Z toho jde, že důvodů věcné nepřislusnosti postup pohledávky, působící pouze změnu v osobě věřitele (§ 1392 obč. zák.), se nedotýká, na potud, pokud se nezakládají ve zvláštních osobních poměrech oprávněného neb zavázaného, a tu v souzeném případě nutno předpis § 6 g) zák. ze dne 20. listopadu 1917, čís. 457 ř. zák. vyložití rozumně jen v ten smysl, že se vztahuje výlučně jen na osoby v něm uvedené. Předpis ten je výjimečným předpisem, stanovícím příslusnost pro vymáhání určitých nároků, nelze jej nikterak vykládati extensivně, a nutno proto dojít k závěru, že, kde není sporu mezi osobami, v předpisu tam uvedenými, nemůže také míti místa ani ustanovení o příslusnosti, podle onoho předpisu. Je-li tedy pohledávka lékaře, k jejímuž vymáhání byl příslušným soud v § 6 g) zák. shora cit. uvedený, nyní postoupena žalobkyni a jí jest soudně vymáhána a jelikož žalobkyně, což jest nesporno, nepatří k osobám v citov. zákonném předpisu uvedeným, bylo tuto pohledávku vymáhati jediné u soudu příslušného podle předpisů j. n.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Zásady vyslovené nejvyšším soudem v rozhodnutích čís. 253 a 2976 sb. n. s. o zvláštním sudišti smluvním, jest použití i v tomto případě, kde jde o zvláštní sudiště zákonné. To vyplývá jak z povahy věci, tak i z předpisu zákonného. Podle § 6 g) zákona o nemoc. pojištění jsou

povolány rozhodčí soudy tam jmenované k rozhodování o sporných nárocích ze smluvního poměru mezi nemocenskou pokladnou a lékařem. V odst. d) a e) téhož § mluví se o podstatě smluvního poměru, podle odst. f) mají spory mezi nemocenskou pokladnou a pokladničními lékaři o provádění smluv odklizeny býti především dohodovacími komisemi. Z toho jest patrné, že zákon klade důraz na předmět sporu a ne na strany rozepře. Rozhoduje povaha nároku a jest proto příkázáno rozhodčím soudům rozhodování o sporných nárocích ze smluvního poměru mezi nemocenskou pokladnou a lékařem, a nejsou jim přikázány spory pouze mezi těmito stranami. O takový nárok jde v tomto sporu, což je patrné ze žaloby, kterou zažalován jest peníz dluhovaný žalovanou pokladnou lékaři za lékařské ošetřování jejích členů, postoupený tímto lékařem žalobkyni. Postupem tím nezměnila se podstata nároku, jeho základem zůstal smluvní poměr mezi nemocenskou pokladnou a pokladničním lékařem a zůstává proto k rozhodnutí sporu nadále příslušným rozhodčí soud podle § 6 g) zákona o nem. pojištění.

Čís. 7315.

Bylo-li nálezem trestního soudu pro přijetí téhož daru odsouzeno několik osob a dar byl prohlášen za propadlý ve prospěch státu, jsou všechny tyto osoby povinny vydati majetkový prospěch, v němž dar spočíval, nedílně. Lhostejno, že někteří odsouzení byli uznáni vinnými přímo zločinem podle § 104 tr. zák., jiní pak spoluvinou na tomto zločinu. Vydání majetkového prospěchu může býti vymáháno ze všeho jmění odsouzených, pokud není vyloučeno z exekuce podle předpisů exekučního řádu.

Nález trestního soudu, vyslovující, že majetkový prospěch propadá ve prospěch státu, jest exekučním titulem podle § 1 čís. 9 ex. ř. Netřeba zvláštní platební lhůty v trestním nálezu.

(Rozh. ze dne 13. září 1927, R I 800/27.)

Na základě trestního rozsudku, jímž byl Emanuel Ch. uznán vinným zločinem brání darů ve věcech úředních podle § 104 tr. zák. a Bedřich K. a Karel B. zločinem spoluminy podle § 5, 104 tr. zák., a v němž bylo podle § 104 a 9 zák. ze dne 3. července 1924, čís. 178 sb. z. a n. vysloveno, že dar 510.517 Kč propadá ve prospěch státu, navrhla finanční prokuratura v zastoupení státu, by byla povolena exekuce na movitosti proti Emanuelu Ch-ovi, Bedřichu K-ovi a Karlu B-ovi ku vydobytí oněch 510.517 Kč. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Exekuční tituly ve smyslu ex. ř. jsou v § 1 ex. ř. vypočteny taxativně. Podle § 1, čís. 8 jsou exekučními tituly pravoplatné nálezy trestních soudů, které byly vydány o nákladech trestního řízení nebo o soukromoprávních nárocích nebo kterými zřízená jistota byla prohlášena za propadlou. Pod tento bod nelze podřaditi trestní nález o tom, že propadá poskytnutý dar právě tak jako tak nelze učiniti pod ustanovení § 1 čís. 9 ex. ř., podle něhož exe-